

STORTINGET

Lovvedtak 33

(2024–2025)

(Første gangs behandling av lovvedtak)

Innst. 117 L (2024–2025), jf. Prop. 66 LS (2023–2024)

I Stortingets møte 13. februar 2025 ble det gjort følgende

vedtak til lov

om endringer i kringkastingsloven mv. (gjennomføring av endringsdirektiv til direktiv om audiovisuelle medietjenester mv.)

I

I lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting og audiovisuelle bestillingstjenester gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

Lov om kringkasting og audiovisuelle bestillingstjenester mv. (kringkastingsloven)

§ 1-1 første ledd bokstav g og ny bokstav h til l skal lyde:

- g. *Reklame*: enhver form for markedsføring av en vare, tjeneste, sak eller idé mot betaling eller annen form for godtgjøring. Med reklame menes også innslag i fjernsyn, audiovisuelle bestillingstjenester eller videodelingsplattformtjenester som har til formål å fremme tjenestetilbyderens egen virksomhet.
- h. *Sponsing*: ethvert bidrag som gis til finansiering av radio, fjernsyn, audiovisuelle bestillingstjenester, videodelingsplattformtjenester, programmer eller brukergenererte videoer fra en fysisk eller juridisk person som ikke selv tilbyr eller produserer disse tjenestene, programmene eller brukergenererte videoene, med sikte på å fremme sponsors navn, varemerke, omdømme, virksomhet, produkt eller tjeneste.
- i. *Produktplassering*: å direkte eller indirekte fremme varer, tjenester eller omdømmet til en fysisk eller juridisk person ved å la en vare, en tjeneste eller et varemerke inngå i et program eller en brukergenerert video mot betaling eller liknende vederlag, eller mot

slikt vederlag vise til en vare, en tjeneste eller et varemerke i et program eller en brukergenerert video. Gratis levering av varer eller tjenester som ikke har en betydelig verdi, regnes ikke som produktplassering.

- j. *Videodelingsplattformtjeneste*: tjeneste eller atskilt del av en tjeneste der hovedformålet eller en vesentlig funksjon er å tilby bildeprogrammer eller brukergenererte videoer som tilbyderen organiserer, men ikke har redaksjonell kontroll over, og som distribueres til allmennheten via elektroniske kommunikasjonsnett.
- k. *Tilbyder av videodelingsplattform*: fysisk eller juridisk person som i ervervsvirksomhet tilbyr en videodelingsplattformtjeneste.
- l. *Brukergenerert video*: levende bilder med eller uten lyd som utgjør ett enkelt innslag, uansett lengde, og som skapes av en bruker og lastes opp på en videodelingsplattformtjeneste av denne brukeren eller en annen bruker.

§ 2-1 tredje ledd skal lyde:

For drift av kringkastings- eller lokalkringkastingsvirksomhet som ikke er konsesjonspliktig etter første ledd, kreves det at kringkasteren er registrert hos Medietilsynet. For drift av audiovisuelle bestillingstjenester kreves det at tjenestetilbyderen er registrert hos Medietilsynet. Kongen kan gi forskrift om registreringsplikten.

§ 2-11 skal lyde:

§ 2-11 Opplysningsplikt

Enhver plikter å gi de opplysningene som et tilsyn krever for å kunne utføre sine gjøremål etter loven, eller for å kunne oppfylle Norges avtaleforpliktelser overfor en fremmed stat eller internasjonal organisasjon. Opplysningene kan kreves gitt skriftlig eller muntlig innen en fastsatt frist.

Opplysningsplikten etter første ledd gjelder uavhengig av taushetsplikt. Dette gjelder likevel ikke taushetsplikt som nevnt i politiregisterloven § 23 første ledd nummer 1 og andre ledd og straffeprosessloven §§ 117 til 120 og § 125, med unntak av § 118 første ledd første punktum.

Departementet kan gi forskrift om opplysningsplikten, for eksempel om hvem som er omfattet av plikten, og hvilke opplysninger som kan kreves.

Ny § 2-11 a skal lyde:

§ 2-11 a Informasjonsutveksling mellom tilsynsorganer

Et tilsynsorgan som fører tilsyn med bestemmelser som gjennomfører direktiv 2010/13/EU, skal gi tilsynsorganer i andre EØS-stater og EFTAs overvåkingsorgan opplysninger som er nødvendige for anvendelsen av direktiv 2010/13/EU.

Dersom Medietilsynet mottar opplysninger fra en tilbyder av fjernsyn eller audiovisuell bestillingstjeneste som hører under norsk jurisdiksjon om at tilbyderen vil levere en tjeneste som helt eller hovedsakelig er rettet mot publikum i en annen EØS-stat, skal Medietilsynet underrette tilsynsorganet i den andre EØS-staten om dette.

Dersom et tilsynsorgan i en annen EØS-stat sender en anmodning til et tilsynsorgan om aktivitetene til en tjenestetilbyder under norsk jurisdiksjon som retter tjenester mot vedkommende stat, skal tilsynsorganet som utgangspunkt ta stilling til anmodningen innen to måneder.

§ 2-15 skal lyde:

§ 2-15 Begrensninger i omgjørings- og instruksjonsmyndighet

Medietilsynet og Medieklagenemnda kan ikke instrueres i enkeltsaker etter loven her. Medietilsynet kan heller ikke pålegges å ta opp til behandling en sak som gjelder bestemmelser fastsatt ved lov eller forskrift som gjennomfører direktiv 2010/13/EU.

Kongen og departementet kan ikke treffe vedtak i saker som hører under Medietilsynets eller Medieklagenemndas myndighet etter loven her.

Medietilsynets og Medieklagenemndas vedtak etter loven her kan ikke omgjøres. Medietilsynets vedtak i saker som nevnt i § 2-14 fjerde ledd kan likevel omgjøres.

I saker av prinsipiell eller stor samfunnsmessig betydning kan Kongen i statsråd omgjøre Medietilsynets eller Medieklagenemndas vedtak etter reglene i forvalt-

ningsloven § 35 annet, tredje og femte ledd. *Dette gjelder likevel ikke vedtak fattet med hjemmel i en lovbestemmelse eller forskrift som gjennomfører direktiv 2010/13/EU.*

§ 2-16 første ledd skal lyde:

Tilbydere av fjernsyn og audiovisuelle bestillingstjenester skal til enhver tid sørge for at seerne på en enkel og direkte måte har tilgang til opplysninger om:

- navn, gateadresse, postadresse, elektronisk postadresse og øvrige opplysninger som gjør det mulig å komme i direkte forbindelse med tjenesteyteren
- at tjenestetilbyderen er underlagt norsk jurisdiksjon og relevante reguleringsmyndigheter eller tilsynsorganer på det audiovisuelle området.

§ 2-19 skal lyde:

§ 2-19 Universell utforming av bildeprogrammer

Tilbydere av fjernsyn og audiovisuelle bestillingstjenester skal ved forholdsmessige tiltak utforme bildeprogrammer i sine tjenester universelt gjennom teksting, tegnspråktolkning, synstolkning, lydtekst eller andre teknikker.

Tilbydere av fjernsyn og audiovisuelle bestillingstjenester skal utarbeide en handlingsplan for økt universell utforming av bildeprogrammer i tjenestene.

Kongen kan gi forskrift om universell utforming av bildeprogrammer i fjernsyn og audiovisuelle bestillingstjenester, blant annet om hvordan og i hvilket omfang tjenestetilbyderne skal utforme bildeprogrammene universelt ved forholdsmessige tiltak.

Ny § 2-20 skal lyde:

§ 2-20 Universell utforming av viktig informasjon til allmennheten

Den som pålegger tilbydere av fjernsyn å sende meldinger som nevnt i § 2-4, skal umiddelbart utforme meldingene universelt gjennom teksting, tegnspråktolkning, synstolkning, lydtekst eller andre teknikker. I tilfeller hvor det ikke er mulig å utforme meldingene universelt samtidig som de formidles til allmennheten, skal dette gjøres så snart som mulig.

Første ledd gjelder tilsvarende for den som pålegger tilbydere av fjernsyn eller audiovisuelle bestillingstjenester å sende meldinger i medhold av smittevernloven § 4-8.

Ny § 2-21 skal lyde:

§ 2-21 Kritisk medieforståelse

Medietilsynet skal fremme og treffe tiltak for å utvikle den kritiske medieforståelsen i befolkningen.

Medietilsynet skal senest innen en bestemt frist og deretter hvert tredje år rapportere til EFTAs overvåkingsorgan om tiltak som er iverksatt for å fremme kritisk medieforståelse. Departementet gir forskrift om fristen etter første punktum.

Ny § 2-22 skal lyde:

§ 2-22 *Plikt til å investere i norskspråklige audiovisuelle verk (investeringsplikt)*

Tilbydere av audiovisuelle bestillingstjenester plikter å investere direkte i norske audiovisuelle verk et beløp som tilsvarer minst 4 pst. av årlig omsetning. Plikten gjelder også for tilbydere av audiovisuelle bestillingstjenester etablert i andre EØS-land som tilbyr audiovisuelle bestillingstjenester rettet mot et norsk publikum. Med omsetning menes tjenestetilbyderens brutto omsetning i Norge fra den audiovisuelle bestillingstjenesten eksklusiv merverdiavgift, blant annet omsetning fra abonnement, reklame, sponing og produktplasing.

Første ledd gjelder ikke for

- a. Norsk rikskringkasting AS
- b. tjenestetilbydere som har en årsomsetning på under to millioner euro eller dersom tjenesten har en seerandel på under en prosent av det norske markedet,
- c. tjenestetilbydere som ikke tilbyr spillefilm, dokumentarfilm, dramaserier og dokumentarserier.

Medietilsynet kan etter søknad fra tjenestetilbyder gi dispensasjon fra investeringsplikten når tjenestens art eller innhold tilsier at en slik forpliktelse vil være uforholdsmessig. Ved vurderingen skal det særlig tas hensyn til om forpliktelsen ikke vil være praktisk gjennomførbar eller rimelig.

Dersom en tilbyder av audiovisuelle bestillingstjenester investerer mer i et regnskapsår enn forpliktelsen som følger av første ledd, vil den overskytende investeringen kunne regnes inn i ett eller begge av de to påfølgende regnskapsårene.

Departementet kan gi forskrift om unntak fra investeringsplikten, om beregning av investeringsforpliktelsen og om rapporteringsplikt til Medietilsynet.

Ny § 2-23 skal lyde:

§ 2-23 *Krav til direkte investeringer og norske audiovisuelle verk*

Direkte investeringer er investeringer i produksjon, kjøp av visningsrettigheter og tilsvarende i norske audiovisuelle verk. Kjøp av visningsrettigheter omfattes bare dersom verket ikke er eldre enn tre år.

Norske audiovisuelle verk skal oppfylle minst tre av følgende vilkår:

- a. Manuskriptet eller et annet litterært grunnlag for verket er originalskrevet på norsk, samiske språk, eller de nasjonale minoritetsspråkene kvensk, romani og romanes.
- b. Hovedtemaet er knyttet til norsk historie, kultur eller samfunnsforhold.
- c. Handlingen utspiller seg i Norge eller i en annen EØS-stat.

- d. Verket har et vesentlig bidrag fra opphavere eller utøvende kunstnere bosatt i Norge eller i en annen EØS-stat.

Et norsk audiovisuelt verk skal også være produsert av en produsent som oppfyller følgende vilkår:

- a. Produsenten er et audiovisuelt produksjonsforetak som er etablert i Norge eller i en annen EØS-stat, har audiovisuell produksjon som sitt hovedformål, ikke har offentlige organer som hovedeier, og ikke har vesentlige forretningsmessige bindinger til den primære visningsplattformen for prosjektet.
- b. Foretaket skal være organisert som aksjeselskap og være registrert i det norske enhets- eller foretaksregisteret.
- c. Nøkkelmedarbeidere i prosjektet skal ha betydelig profesjonell erfaring innenfor sitt fagfelt.

I vurderingen av hva som utgjør direkte investeringer og norske audiovisuelle verk, kan Medietilsynet innhente en rådgivende uttalelse fra Norsk filminstitutt.

§ 3-4 skal lyde:

§ 3-4 *Sponsing i kringkasting og audiovisuelle bestillingstjenester mv.*

Dersom *radio, fjernsyn, audiovisuelle bestillingstjenester eller et program* er sponset, skal det opplyses om dette på en tydelig måte. Opplysninger om *sponsorer av et program* skal gis ved inn- eller utannonseringen av programmet. I tillegg kan opplysninger om *sponsorer av et program* gis i løpet av *programmet*, herunder i sponse- enkeltrinnslag. Opplysninger om *sponsorer av et program* kan gis i form av *sponsorenes* navn, varemerke, logo, produkt eller tjeneste.

Innhold og presentasjonsform i *radio, fjernsyn, audiovisuelle bestillingstjenester eller program som er sponset*, skal være slik at tjenestetilbyderens redaksjonelle integritet opprettholdes fullt ut.

Radio, fjernsyn, audiovisuelle bestillingstjenester eller program som er sponset, skal ikke oppmuntre til kjøp eller leie av *en sponsors eller tredjeparts produkter eller tjenester*, for eksempel ved å inneholde spesielle salgsmessige henvisninger til slike *produkter* eller *tjenester*.

Det er ikke adgang til å sponse nyhets- og aktualitetsprogrammer.

Radio, fjernsyn, audiovisuelle bestillingstjenester eller programmer kan ikke sponses av fysiske eller juridiske personer hvis hovedaktivitet er å produsere, selge eller leie ut *produkter* eller *tjenester* det er forbudt å reklamere for etter norsk lov eller regler gitt i medhold av norsk lov. Politiske partiorganisasjoner kan ikke sponse programmer.

Kongen kan gi forskrift om sponing av *radio, fjernsyn, audiovisuelle bestillingstjenester og programmer*, også om sponing i Norsk rikskringkasting AS.

§ 3-6 skal lyde:

§ 3-6 *Produktplassering i kringkasting og audiovisuelle bestillingstjenester*

Produktplassering i kringkasting og audiovisuelle bestillingstjenester er forbudt i *nyhets- og aktualitetsprogrammer, forbrukerprogrammer, religiøse programmer og barneprogrammer.*

Produktplassering er forbudt i programmer som er produsert eller bestilt av NRK eller tilknyttede foretak.

Kongen kan gi forskrift om produktplassering.

§ 3-7 første ledd bokstav a skal lyde:

- a. Programmetts innhold og organisering i en programoversikt ved kringkasting eller i en katalog ved audiovisuelle bestillingstjenester skal ikke under noen omstendigheter påvirkes på en slik måte at det innvirker på ansvaret og den redaksjonelle uavhengigheten til kringkasteren eller tjenestetilbyderen.

Ny § 4-1 a skal lyde:

§ 4-1 a *Formidling av fjernsyn og audiovisuelle bestillingstjenester fra andre EØS-stater*

En tjenestetilbyder som er etablert i en annen EØS-stat, har rett til å formidle fjernsyn eller audiovisuelle bestillingstjenester til Norge innenfor det samordnede regelområdet til direktiv 2010/13/EU, med mindre noe annet følger av loven her eller annen lov.

§ 4-5 skal lyde:

§ 4-5 *Pålegg om å midlertidig hindre eller vanskeliggjøre tilgang til skadelig eller ulovlig innhold mv.*

Medietilsynet kan gi pålegg om å midlertidig hindre eller vanskeliggjøre tilgangen til utenlandske fjernsynskanaler som:

- a. sender reklame i strid med norsk lov
- b. sender innhold som kan være skadelig eller alvorlig skadelig for mindreårige, med mindre det ved valg av sendetid eller ved egnede tekniske tiltak har blitt sørget for at mindreårige beskyttes mot slikt innhold
- c. sender program som norsk rett har funnet stridende mot straffeloven § 185
- d. er etablert i en annen EØS-stat for å omgå bestemmelser som ellers ville fått anvendelse dersom fjernsynsselskapet hadde vært etablert i Norge.

Første ledd bokstav a gjelder ikke for fjernsynskanaler som tilbys av tjenestetilbydere som er etablert i andre EØS-stater eller stater som har ratifisert Europarådets konvensjon om fjernsyn over landegrensene. Bestemmelsen gjelder likevel for fjernsynskanaler som tilbys av tjenestetilbydere som er etablert utenfor EØS-området og som har ratifisert Europarådets konvensjon om fjernsyn over landegrensene dersom kanalen sender reklame som er særskilt og jevnlig rettet mot norske seere.

Pålegg etter første ledd kan gis overfor den som eier eller disponerer nett som formidler fjernsynskanaler som nevnt i første ledd. Det skal følge av vedtaket hvilke fjern-

synskanaler pålegget gjelder, og ved behov hvilket innhold som nærmere omfattes av pålegget.

Medietilsynet kan gi forskrift eller treffe enkeltvedtak om forbud mot salg, utleie eller markedsføring av innretninger eller tjenester som i det vesentlige har som formål å gi tilgang til fjernsynskanaler eller innhold som nevnt i første ledd bokstav c eller d.

Kongen gir forskrift om prosedyrer mv. i forbindelse med pålegg etter første ledd og forbud etter fjerde ledd.

Ny § 4-8 skal lyde:

§ 4-8 *Krav til samtykke ved overliggende innslag for kommersielle formål mv.*

Fjernsyn og audiovisuelle bestillingstjenester kan ikke forsynes med overliggende innslag for kommersielle formål eller endres uten samtykke fra tjenestetilbyderen.

Kongen kan gi forskrift om overliggende innslag for kommersielle formål og endringer av fjernsynssendinger og audiovisuelle bestillingstjenester, for eksempel unntak fra kravet om samtykke etter første ledd.

Nytt kapittel 5 A skal lyde:

Kap. 5 A. Videodelingsplattformtjenester

§ 5 A-1 Jurisdiksjon

Kongen kan gi forskrift om når en tilbyder av en videodelingsplattform er underlagt norsk jurisdiksjon.

§ 5 A-2 Registreringsplikt

Tilbydere av videodelingsplattformer under norsk jurisdiksjon plikter å registrere seg hos Medietilsynet. Kongen kan gi forskrift om registreringsplikten.

§ 5 A-3 Beskyttelse av mindreårige mot skadelig og alvorlig skadelig innhold

Tilbydere av videodelingsplattformer skal treffe hensiktsmessige tiltak for å beskytte mindreårige mot skadelig og alvorlig skadelig innhold i bildeprogrammer, brukergenererte videoer, reklame, sponing og produktplassering i videodelingsplattformtjenesten.

Kongen kan gi forskrift om beskyttelse av mindreårige mot skadelig og alvorlig skadelig innhold i videodelingsplattformtjenester, for eksempel om bruk av personoppløsninger om mindreårige.

§ 5 A-4 Beskyttelse av allmennheten mot ulovlig innhold

Tilbydere av videodelingsplattformer skal treffe hensiktsmessige tiltak for å beskytte allmennheten mot bildeprogrammer, brukergenererte videoer og reklame, produktplassering og sponing i tjenesten som har et innhold som strider mot straffeloven §§ 136 bokstav a, 183, 185, 263 og 311.

§ 5 A-5 *Reklame, sponsing og produktplassering som markedsføres, selges eller tilrettelegges av tilbydere av videodelingsplattformer*

§ 3-1 første ledd og §§ 3-3, 3-4, 3-6 og 3-7 gjelder tilsvarende for reklame, sponsing og produktplassering som markedsføres, selges eller tilrettelegges av tilbydere av videodelingsplattformer og som inngår i eller følger med bildeprogrammer eller brukergenererte videoer.

Kongen kan gi forskrift om reklame, sponsing og produktplassering som markedsføres, selges eller tilrettelegges av tilbydere av videodelingsplattformer.

§ 5 A-6 *Reklame, sponsing og produktplassering som markedsføres, selges eller tilrettelegges av andre enn tilbydere av videodelingsplattformer*

Tilbydere av videodelingsplattformer skal treffe hensiktsmessige tiltak for å sikre at reklame, sponsing og produktplassering som markedsføres, selges eller tilrettelegges av andre enn tilbyderne, og som inngår i eller følger med bildeprogrammer eller brukergenererte videoer, oppfyller kravene i:

- § 3-1 første ledd og §§ 3-3, 3-4, 3-6 og 3-7 i loven her
- markedsføringsloven § 2
- alkoholloven §§ 9-1 og 9-2 og forskrifter fastsatt i medhold av disse paragrafene
- tobakksskadeloven §§ 22 og 23 og forskrifter fastsatt i medhold av disse paragrafene
- pengespilloven § 6
- forskrifter fastsatt i medhold av legemiddeloven § 19 andre ledd.

Kongen kan gi forskrift om reklame, sponsing og produktplassering som markedsføres, selges eller tilrettelegges av andre enn tilbydere av videodelingsplattformer.

§ 5 A-7 *Hensiktsmessige tiltak*

Hensiktsmessige tiltak etter §§ 5 A-3, 5 A-4 og 5 A-6 skal være gjennomførbare og forholdsmessige og ta hensyn til videodelingsplattformtjenestens størrelse og art. Tiltakene skal ikke føre til forhåndskontroll eller opplastingsfiltrering av innhold i strid med ehandelsloven § 19.

Kongen kan gi forskrift om hvilke hensiktsmessige tiltak tilbydere av videodelingsplattformer skal treffe etter §§ 5 A-3, 5 A-4 og 5 A-6.

§ 5 A-8 *Utenrettslig klagenemnd*

Medietilsynet kan gi forskrift om opprettelse av en klagenemnd for løsning av tvister mellom brukere og tilbydere av videodelingsplattformer om hensiktsmessige tiltak som tilbyderne er forpliktet til å treffe i eller i medhold av denne loven.

Klagenemnda skal opptre uavhengig ved behandling av klager og kan ikke instrueres.

Medietilsynet kan gi forskrift om klagenemnda, blant annet om nemndas sammensetning, kompetanse og organisering.

§ 5 A-9 *Tilsyn*

Kongen kan gi forskrift om tilsyn med etterlevelsen av bestemmelsene i kapittelet her.

§ 10-2 skal lyde:

§ 10-2 *Advarsel*

Når *bestemmelser* eller vilkår fastsatt i *eller i* medhold av loven *her* er overtrådt, kan *tilsynsmyndigheten* gi *den ansvarlige* for overtredelsen advarsel.

§ 10-3 første og andre ledd skal lyde:

Tilsynsmyndigheten kan ved overtredelse av bestemmelsene i §§ 2-1 til 2-11, §§ 2-13 til 2-19, kapittel 3, §§ 5 A-2, 5 A-5, 6-4, 8-1 og 8-2 eller forskrift eller enkeltvedtak fastsatt i medhold av disse bestemmelsene, ilegge *den ansvarlige* for overtredelsen *overtredelsesgebyr* beregnet etter regler fastsatt av Kongen.

Kongen kan gi *forskrift* om forhøyet gebyr ved gjentatt overtredelse. *Tilsynsmyndigheten* kan i særlige tilfeller frafalle ilagt overtredelsesgebyr.

§ 10-4 skal lyde:

§ 10-4 *Tvangsmulkt*

For å sikre at plikter etter bestemmelsene i kapittel 2, med unntak av § 2-20, kapittel 3, 4 og 5 A og §§ 6-4, 8-1, 8-2 og 8-5 eller forskrift eller enkeltvedtak fastsatt i medhold av disse bestemmelsene blir oppfylt, kan *tilsynsmyndigheten* ilegge *den ansvarlige* for oppfyllelsen tvangsmulkt.

Tvangsmulkten kan fastsettes som en løpende mulkt eller som et engangsbeløp. Ved løpende mulkt kan *tilsynsmyndigheten* bestemme at mulkten enten skal begynne å løpe en uke etter vedtaket om tvangsmulkt, eller fra en særskilt fastsatt frist for oppfyllelse av plikten dersom denne fristen er utløpt uten at plikten er oppfylt. Ved tvangsmulkt i form av et engangsbeløp kan *tilsynsmyndigheten* bestemme at mulkten skal betales ved en særskilt fastsatt frist for oppfyllelse av plikten dersom denne fristen er utløpt uten at plikten er oppfylt.

Tvangsmulkt tilfaller statskassen og er tvangsgrunnlag for utlegg.

Tilsynsmyndigheten kan i særlige tilfeller redusere eller frafalle påløpt tvangsmulkt.

Kongen kan *gi forskrift* om ileggelse av tvangsmulkt, herunder om vilkår for tvangsmulkt og om tvangsmulktens størrelse og renter ved forsinket betaling.

II

I lov 9. mars 1973 nr. 14 om vern mot tobakksskader skal ny § 40 b lyde:

§ 40 b *Begrensninger i omgjørings- og instruksjonsmyndighet*

Kongen kan ikke instruere Helsedirektoratet om behandlingen av enkeltsaker etter §§ 22 eller 23 som gjelder tobakksvarer, elektroniske sigaretter eller gjenoppyllingsbeholdere, og som retter seg mot tilbydere av fjernsyn, audiovisuelle bestillingstjenester eller videodelingsplattformer. Kongen kan heller ikke omgjøre Helsedirektoratets vedtak i slike saker.

III

I lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. skal ny § 9-6 lyde:

§ 9-6 *Begrensninger i omgjørings- og instruksjonsmyndighet*

Kongen kan ikke instruere Helsedirektoratet om behandlingen av enkeltsaker etter § 9-2 som retter seg mot tilbydere av fjernsyn, audiovisuelle bestillingstjenester eller videodelingsplattformer, eller omgjøre Helsedirektoratets vedtak i slike saker.

IV

I lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. gjøres følgende endringer:

§ 20 andre ledd skal lyde:

Ved overtredelse av første ledd kan departementet pålegge tilvirkeren eller annonsøren å sørge for at en godkjent beriktigelse blir sendt ut eller offentliggjort på tilsvarende måte som den ulovlige reklamen.

§ 21 andre og nytt tredje ledd skal lyde:

Når særlige grunner taler for det, kan Kongen ved forskrifter forby all medisinsk reklame overfor *allmennheten* for bestemte varer eller varegrupper.

Når særlige grunner taler for det, kan Direktoratet for medisinske produkter gi forskrift om forbud mot all medisinsk reklame overfor allmennheten for bestemte varer eller varegrupper i fjernsyn, audiovisuelle bestillingstjenester eller videodelingsplattformer.

Ny § 21 b i kapittel VII skal lyde:

§ 21 b *Begrensninger i Kongens myndighet. Klageadgang*

Kongen kan ikke instruere Direktoratet for medisinske produkter i saker som gjelder reklame for legemidler der avgjørelser i saken er rettet mot tilbydere av fjernsyn, audiovisuelle bestillingstjenester eller videodelingsplattformer, eller omgjøre vedtak i slike saker.

Enkeltvedtak i saker etter første ledd kan påklages til Markedsrådet.

Kongen kan gi forskrift om at også andre enkeltvedtak som gjelder reklame for legemidler, og er truffet av Direktoratet for medisinske produkter, kan påklages til Markedsrådet.

V

I lov 6. februar 2015 nr. 7 om beskyttelse av mindreårige mot skadelige bildeprogram mv. gjøres følgende endringer:

§ 8 andre ledd skal lyde:

Departementet kan gi forskrift om *alderskontroll, andre beskyttelsestiltak og om bruk av personopplysninger som gjelder mindreårige.*

§ 9 nytt tredje ledd skal lyde:

Personopplysninger som gjelder mindreårige, og som innhentes eller på annen måte genereres av tjenestetilbyderen som ledd i beskyttelsestiltak etter denne paragrafen, skal ikke behandles for kommersielle formål, for eksempel direkte markedsføring, profilering eller atferdsbasert reklame.

§ 10 nytt tredje ledd skal lyde:

Personopplysninger som gjelder mindreårige, og som innhentes eller på annen måte genereres av tjenestetilbyderen som ledd i beskyttelsestiltak etter denne paragrafen, skal ikke behandles for kommersielle formål, for eksempel direkte markedsføring, profilering eller atferdsbasert reklame.

§ 13 første ledd skal lyde:

Datatilsynet fører tilsyn med behandlingen av personopplysninger etter § 9 tredje ledd og § 10 tredje ledd. Medietilsynet fører tilsyn med at øvrige bestemmelser gitt i og i medhold av denne lov blir overholdt.

VI

I lov 15. mai 1987 nr. 21 om film og videogram gjøres følgende endring:

§ 3 andre ledd oppheves. Nåværende § 3 tredje ledd blir andre ledd.

VII

1. Loven gjelder fra den tiden Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.
2. Loven får bare virkning for tilsyn og kontroll som gjennomføres etter ikrafttreddelsen. Kongen kan gi overgangsbestemmelser.

Masud Gharakhani

president

